

λαιμοδοτοποιία, ἢ Licht ἐν Ἄκρ. 23 Ἰουλ. 96.
λαιμοδοτοποιοί, οἱ Ἄκρ. 27 Δεκ. 91. — Ἄστρ 30 Ἰαν. 94.
λαιμοδόχος, ἦ. (σῆσις ἢ τῆς λαιμητόμου;) Ἄκρ. 28 Νο. 87.
λαιμοκόπος, 2. Ἰω. Καρατ. 67. — Δ. Βικέλ.
λαιμοτομῆιον, τό. Ἄλ. Σούτσ. 39.
λαιμοτομία, ἦ. Π. Σούτσ.
λαισοάκχαρον, ἦ λαϊσίδες σάκχαρον. Γαλ. levulose. [ἐκ τοῦ Λατιν. laevus = λαίος.] Γ. Α. Κρίν. — Ἰδε καὶ κ α ρ π ο σ ά κ χ α ρ ο ν.
λαιοφύλαξ ναύτης, ὁ. Γαλ. babordais, ἀντιθέτως τῷ tribordais. Σχ. Λεβ. λεξ. 61.
λαιψηροκέλευθος, 2. Ἀπόστ. Ἀρσάκης.
Λαικεδαίμονες, οἱ. (= Λαικεδαίμονιοι.) Ἰ. Ρ. Νερ. 41.
 = **Λάκειον** κόμμα, τό. Β. Λάκ. 61.
λακίδιον, τό. Δ. Α. Μαυροκορδ.
λακιδώδης, 2. Ἰω. Ὀλ.
λακκίσκος, ὁ. Εὐγ. Βούλγ.
λακκόμορφος, 2. Ἄκρ. 8 Λύγ. 96.
λακκίλιθος, ὁ. (= βαθίλιθος.) Κ. Μη- τοσόφ. 91.
λακπατήματα, τά. Χαρ. Παπαμ. 90.
Λάκων, ὁ. ὄν. κύρ. οἰκογεν.
Λακωνικότης, ἦ. Ἄκρ. 18 Μαρτ. 87.
Λακωνοδορική, Ἀθ. Χριστόπ.
Λακωνομανής, 2. Ἄ. Ρ. Παγκ. 60.
Λακωνομανία, ἦ Ἄδ. Κορ. 05.
λαλητήριον, τό. Θ. Γ. Κολοκοτρ. 72.
λαλητικῶς. Μ. Γ. Σχιν. (;) 42.
λαλιστικός, 3. (διάθεσις.) Παλιγ. 13 Ὀκτ. 94.
λαλιστικότης, ἦ. Πρωτ. 17 Λύγ. 97. ἐν ἐπιφυλ.
Λαμιάσμος, ὁ. (θηρσκειολογ.) Ἄν. Πολυζ. 59.
Λαμαρκεμισμός, ὁ κατὰ τὴν τοῦ Lamarck θεωρίαν μεταμορφισμός. Στ. Δ. Βάλβ. 91.
Λάμας, ὁ. (θηρσκειολογ.) Ἄν. Πολυζ. 59. — Ἐρ. 92.
λαμβδός, ἄσος, ἦ. ἡρωϊκὸν ἐπιόλλιον τοῦ Ἰσραὴλ ποιητοῦ Σαμφραζ εἰς στίχους 136, ἀπαντας τελευτώντας ἐν τῷ πρωτοτόπῳ εἰς τὸ γράμμα λιὰμ (= λάμβδα) ὅθεν καὶ Λαμιὲ ἐπιγράφεται. Ὁ δὲ μεταφραστὴς αὐτοῦ Στέφανος Καραθεωδωρῆ τὸ οὐνόματι Λαμβδάδα. Ὅρα Ἠλ. Τανταλίδου Βίον Στεφ. Καραθ. σελ. 48.
λαμβδίζω τὸ γράμμα βῶ. Στ. Καρα- θεωδ. 65.

λάμπα σκάμπα τοιμησοιμητό, συνταγματάκι σὰς ζητώ. Ἄλ. Σούτσ. ἐν σατίρα κατὰ τοῦ Ἰω. Καποδίστρια, ἐν μηνί Ἰουν. 31. — Ἰδε σημειώσιν μου εἰς τὸ «τατατά ὁ ταῖν» κτλ.
λαμπαδαγωγός, ὁ ἐργαλεῖον χειρουργικόν. Γαλ. porte - bougie. Σχ. Λεβ. λ. 61.
Λαμπαδαριδής, ὁ. ὄν. κύρ. οἰκογεν. ἐν Μ. Παρ. Σχεδιάσματι κτλ. σελ. 40.
λαμπαδοπεριάνκτος γορεία, ἡ τοῦ παρ' ἡμῖν στεφανώματος. Σ. Α. Κ. 51.
λαμπαδοχημική ἀδελφότης ἐν Σμύρνη. Ἀμάλθεια 28 Ἰουν. 46.
λαμπαδόχυτος, 2. (πούς.) εὐθυτηνής δηλ. ὡς λαμπάς. Σ. Α. Κ. 51.
λαμπαδόφωτος, 2. (νέξ.) Σκριπ. 24 Μαρτ. 96.
λαμπροβόλω-ῶ. Γ. Τερτσ. 58. — Π. Σ. Σουδ. 88. — Πρβλ. λαμπροβολεῖν.
λαμποκαίων. μυθ. Π. Σούτσ.
λαμποπολεῖον, τό. «Ἐρ.» 10 Ἰαν. 90.
Δαμπουσιάνης, ὁ. ὄν. κύρ. οἰκογεν. ἐν Θρακ. Ἐπιτηρ. τοῦ 97, σελ. 165.
λαμπραδάμας, ὁ. Γαλ. brillant, τὸ κοινώως μπερ'ἀντι. Ἰω. Γ. Φραγκοῦδ. 88. — Πρωτ. 14 Ὀκτ. 98. Πρβλ. στιλβαδάμας.
λαμπραστραπή, ἦ. Λούκ. ἐν Ἄκρ. 11 Σεπτ. 88.
Δαμπριδής, ὁ. ὄν. κύρ. οἰκογεν.
λαμπροβολεῖν. «λαμπροβολοῦν αἱ βιτρίνοι τῶν ζαχαροπλαστείων.» Ἄκρ. 5 Ἰουλ. 94.
λαμπρόδαρος, 2. Ἄκρ. 22 Νο. 89.
 + **Δαμπροκέρδονος**, ὁ. Ἄκρ. 5 Σεπτ. 95.
λαμπροκόνκινος, 3. Ἄ. Ρ. Παγκ.
λαμπρονημφόρος, 2. Ν. Παπαδόπ. ὁ τῆς Φήμης ἐκδότης, 88.
λαμπροπρέπεια, ἦ. Times. ἐν Ἄκρ. 17 Μαΐου 98.
λαμπροπρεπῶς. ἐπίρ. Μεγ. Περδ.
λαμπρόπτερος, 2. «Ἐρ.» 23 Φεβρ. 89.
λαμπροπτερυξ, ἐπίθ. Ἄλ. Σούτσ. 39.
Λάμπρος, ὁ. ὄν. κύρ. οἰκογεν.
λαμπροσιώνης, 2. Αἰών.
λαμπρόστολος, 2. Ἄκρ. 20 Νο. 95.
λαμπροστράξις, 2. (πλοῦστοι.) Ἄδ. Κορ. 11.
λαμπροῦφαντος, 2. Ἰ. Πολυζ. 80.
λαμπροφάντα, ἦ. Φλόξ, 80.
λαμπροφώνος. ἐπίρ. Ἄκρ. 24 Ἰουν. 97.
λαμπροφώτιστος, 2. Φραγ. Σκούρ. — Ἄ. Καραθ. 94. — Ἔστ. ἐφ. 22 Ἀπρ. 96.
λαμπρόφωτος, 2. Γ. Σ. Φραγκοῦδ. ἐν Ἄκρ. 22 Μαΐου 95.

